

Original

E 638

459

Protokoll fört vid förhör med vittnet Nils Egon Enocksson, född 590514-5917, boende Vallingatan 10, 2 tr, c/b Vuckovic, 111 60 Stockholm, tel 08-11 56 65, studerar vid Stockholms universitet men kan nås på dagtid vid Statens planverk, tel 08-737 57 64. Enocksson uppgav vidare att han de närmaste fyra dagarna kan nås på tel. 0515-250 88. Förhöret höllte på Första roteln den 1/3 1986 med början klockan 02.05. Förhørsledare krinsp Per Gustavsson. Förhörsvittne ej tillgängligt.

Enocksson underrättades om att han skulle höras som vittne med anledning av utredning gällande mord på statsminister Olof Palme, som inträffade den 28/2 1986 vid cirka 23.20-tiden.

Enocksson berättade inledningsvis att han den aktuella kvällen varit på biografen Grand och sett filmen Bröderna Mozart. Han var tillsammans med en flicka som heter Annika Blomkvist, boende Studentbacken 23 i Stockholm, tel 08-61 40 34. Föreställningen varade mellan klockan 21.00 - 23.10. Efter föreställningens slut vandrade Enocksson och Blomkvist gemensamt ut från biografen.

Enocksson berättar nu med egna ord om händelsen.

F= Förhørsledaren

E= Enocksson

E: På vägen ut från salongen till foajén så uppmärksammade jag att Olof Palme hade varit på samma föreställning som jag. Jag såg även Lisbeth, den jag i alla fall tror var Lisbeth då. Vad jag såg så gick hon åt toaletten till. Den jag hade i sällskap, Annika, hon såg också att det var Olof Palme som var där. Vi pratade just om

960303

41

att det var första gången vi hade sett honom. Vi gick Sveavägen uppåt mot Kungsgatan i vanlig promenadtakt, och när vi kom utanför Adolf Fredriks Kyrka så stannade vi ett par minuter och stod och pratade med varandra, och diskuterade vart vi skulle gå, men fortsatte Sveavägen uppåt. När vi kom i höjd med Monte Carlo, eller precis där Monte Carlo börjar så hör vi två skott i ganska snabb följd, två skott som låter väldigt dämpade. Vi vänder oss genast om och jag ser då en man som springer från hörnan vid Dicorama där det hela utspelades, in på gatan, Gavid Bagares Gata. Vad jag uppfattade så var det en man som var under medellängd, men han sprang lite krokigt eller lite böjd framåt. Det är svårt att uppskatta hans längd. Som jag uppfattade så var han under medellängd och ganska klent byggd, eller ganska smärt i alla fall. Han rörde sig smidigt. Jag fick uppfattningen att det var en ganska ung... Direkt såg jag inte vad som hade skett, men jag flyttade mig lite grann, så såg jag, antagligen var det några bilar som stod i vägen, så såg jag någon ligga på gatan där och det var ganska upplyst för skyltfönstret är ganska ljus där. Ser att någon ligger på marken och någon som kommer fram, eller rusar fram och böjer sig över. Det första mitt sällskap Annika säger att, vi måste ringa efter ambulans. Jag säger att det då, det måste vara någon som har skjutit någon. Kunde först inte riktigt avgöra vad som hade skett, men då förstod jag efter som jag såg att någon låg på marken, så förstod jag att det hade varit ett skott, någon som hade skjutit någon.

- F: Hade ni hunnit fram till platsen?
- E: Nej då står vi fortfarande kvar uppe vid Monte Carlo.
- F: På hur långt avstånd är ni då?
- E: Det är snett över gatan, kanske 75-meters avstånd eller någonting, 60, 70, 80 meter någonting. Vi vet först inte riktigt hur vi skall göra, men vi.. nyfikna som man är, det är ganska sällan man hör och är med om sådana här saker, så gick vi tillbaks fast på samma sida

som vi kom. Gick tillbaks ner mot det övergångsstället som finns. När vi har kommit ungefär till övergångsstället så kom första polisbilen. Det kan jag säga, vi såg direkt att det stod en taxi parkerad och någon pratade med den här taxin, och därför förstod vi att de via taxi larmade ambulans och polis. Vi tog inte några, gjorde inte några försök att ringa någon ambulans, för att jag förstod att taxin fixade det på en gång. När vi kommer då ner till, ja ungefär mitt emot där det hela har hänt så kom då första polisbilen från Kungsgatan och körde på andra sidan vägen och kör då på trottoaren och stannar precis framför det här. Ganska strax efteråt så kommer det en piketbil också från samma håll. Tror jag. När poliserna har kommit ut då har det även samlats en del folk, kanske en tio, femton personer som står i närheten eller runt omkring, så kommer det även en ambulans utan sirener körande och flera stycken som springer ut mot gatan och vifter till sig den här ambulansen. Ambulansen stannar och man springer ut med en bår. När vi ser detta så tycker vi att vi har sett allt man kan se, och vi hade absolut inget där mer att göra, och vi försvinner därifrån. Går vidare ut på stan. Senare, ungefär tjugo i ett, så får vi reda på via personal på en restaurang vi sitter på, att de säger på radion att Olof Palme har blivit mördad. Vi sätter då genast det i samband med det vi har sett två timmar tidigare, eftersom vi hade sett Olof Palme vara i samma område och någon som hade blivit skjuten, så antog vi att det var Olof Palme. Eftersom jag bor vid ungefär det området där det utspelades så tar jag den vägen förbi Sveavägen på väg till Vallingatan där jag bor, och passerar den här avskär... ja området som då är...

F: Du passerar brottsplatsen?

E: Jag passerar brottsplatsen och ser då en stor blodöla där och frågar en utav polismännen om de vet något om gärningsmannen, om de har fått upp några spår eller någonting. Nämnar då att jag såg honom springa in och därför blev de intresserade att ta mitt vittnesmål.

- F: Så du såg Palme inne på biografen?
- E: Jag såg Palme när vi gick ut, jag visste inte att han var där förrän föreställningen var slut, då passerade jag honom.
- F: Och den du såg i hans sällskap det var hans hustru?
- E: Ja jag tog det för givet, men jag tyckte jag kände igen henne, jag såg henne inte direkt i ansiktet, jag såg henne bara i profil att hon vände sig bort, och som jag såg, gick mot toaletten. Annika, det sällskapet jag hade med mig, hon såg att det var både Lisbeth och Olof.
- F: Du såg ingen annan person då som verkade konstig?
- E: Nej det gjorde jag inte, och man vill ju inte gärna visa att man är nyfiken, man tittar ju inte för mycket, utan man lådsas som ingenting, när man har sett en kändis. Därför så tittade jag inte något speciellt mer än just att jag fångade upp när jag gick förbi.
- F: Men den här killen som du sedan såg springa från brottsplatsen, såg du hans ansikte?
- E: Nej det gjorde jag inte, jag stod då, som jag har sagt tidigare, på ganska långt avstånd och det var från tiden att skottet hade smällt, de här två då, och sen jag hade vänt mig om så hade det gått en liten tid naturligtvis, och sen så såg jag honom bara som hastigast springa iväg. Som jag sa tidigare så är det ganska ljust vid den här platsen. Skyltfönstret i den hörnan är ganska upplyst och därför såg jag honom bara som en siluett, en mörk siluett. Därför kan jag heller inte säga hur han var klädd med någon större noggrannhet. Jag uppfattade heller inte några detaljer i hans ansikte.
- F: Beträffande kroppsbyggnaden?
- E: Ja det är vad jag har sagt tidigare att jag uppfatta honom som ganska smärt, smal, under medellängd. Det var något som jag reagerade på direkt när jag såg honom. Jag funderade på vad man kan säga i en sådan här situation om man skulle bli förhörd. Vad har jag egentligen sett. Min andra reaktion var att det var väldigt synd att jag inte hade med mig min kamera.

- F: Men sprang han tvärs över gatan, eller sprang han från platsen?
- E: Han sprang då från platsen och sprang då David Bagares Gata in, jag tror den heter så, eller om den heter Tunnelgatan där, och hade alltså vad jag förstod befunnit sig precis intill där sen jag såg då den här mannen ligga på gatan.
- F: Sprang han Tunnelgatan i riktning ner mot Norra Bantorget då?
- E: Nej han befann sig alltså på den sidan som är mot tunneln, sprang alltså in mot tunneln.
- F: Sen såg du inte vidare vart han tog vägen?
- E: Nej det gjorde jag inte. Han sprang alltså runt den hörnan där det är en tunnelbaneuppgång med någon pelare där. Han försvann då ur vitt synfält ganska så snabbt. Jag såg honom kanske ta tre steg eller någonting, tre, fyra steg högst. Sen var han försvunnen in i gränden där, och där, både det att det skymmer sikten och det är bra mycket mörkare där inne.
- F: Är det själva tunneln som leder vidare sedan bort till Birger Jærmsgatan?
- E: Ja det är samma gata.
- F: Kan han ha sprungit igenom den tunneln?
- E: Han kan ha sprungit igenom tunneln, han kan ju också ha sprungit trapporna uppför där, då kommer man väl till Mølmskillnædsgatan. Det finns ju även då en tværgata innanför som jag tror heter det finns ju fyra håll då som han kan ha sprungit.
- F: Men när han försvann runt hörnet då såg du inte vart han tog vägen?
- E: Nej det gjorde jag inte, och jag såg heller inte någon som sprang efter honom även om det var en reaktion att någon skulle ju springa efter honom och se vart han tar vägen. Samtidigt så insåg jag att han var beväpnad, och man springer ju inte frivilligt efter någon som känner sig jagad och som är beväpnad.
- F: Såg du om han hade någonting i handen?
- E: Nej jag såg inte om han hade något i händerna.

F: Nu tänkte jag fråga dig Enocksson innan vi avslutar förhöret om det är någonting mer du vill tillägga till din berättelse?

E: Nej jag har sagt allt som jag kan komma ihåg just nu i alla fall. Jag har inget mer och säga.

F: Då avslutas förhöret klockan 02.20.

Enocksson vill göra följande tillägg efter att ha lyssnat igenom förhöret.

Han uppgav vidare att efter det att Palme blivit skjuten, så hade han och flickan vandrat ner mot brottsplatsen. När de befinner sig i korsningen på andra sidan gatan, så såg han att det kom en bil från Adolf Fredriks Kyrka och åkandes Sveavägen i riktning mot Kungsgatan. I nämnda korsning stannade bilen och en av personerna hoppade ur och sprang över gatan fram till den skjutne mannen. Kort därefter återvände personen och hoppade in i bilen som åkte från platsen. Enocksson tillade att vid detta tillfälle hade den första polisbilen kommit till platsen. Han tillade vidare att eventuellt hade också den första piketen kommit till platsen. Beträffande bilen så kan Enocksson inte uppge färg eller fabrikat. Ynglingen som hade varit framme och tittat på offret var passagerare i bilen. Beträffande föraren så hade Enocksson inte lagt märke till denne man närmare. Ynglingen som sedan hoppade in i bilen igen uppfattade Enocksson till att vara cirka 175 - 180 cm lång, smal kroppsbyggnad och hade inga ytterkläder på sig. Beträffande kläderna så tyckte han att mannen hade en mönstrad tröja och lågskor. Han var mörkhårig och Enockssons första tanke när han såg mannen var att denne kunde vara sydeuropé. Killen verkade vara ganska ung och hans uppfattning var att denne kunde vara cirka 20 - 25 år.

E633-B
465
466

Förhöret avslutas därmed klockan 02.45 efter följande tillägg.

Det senast indikterade har dikterats i Enockssons närvaro, och han godkänner detta utan att det behöver spelas upp för honom.

Som ovan

Per Gustavsson
krinisp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Ulla Persson
/Ulla Persson

[Faint, mostly illegible text, likely a transcript of a hearing or interview.]

Administrative form with fields for case number (E638), date, and signatures. Includes handwritten notations like '47' and 'W'.